

Сузір'я Ківш (легенда)

Автор Невідомий

Колись дуже давно трапилася велика посуха. Не тільки в річках та озерах, а навіть і в колодязях повисихала

геть-чисто вся вода. Люди без води почали хворіти.

Якось одна дівчина взяла глечик та й пішла шукати воду. І десь-то знайшла й понесла додому. По дорозі натрапила на одного чоловіка, що напитися й тим допомогла. Так вона сім чоловіків урятувала. Води зосталось у неї тільки на самому денці.

Ішла вона, ішла та сіла відпочивати, а глечик поставила коло себе на землю. Коли в той час де не взявся собака. Хотів, мабуть, теж напитися та й перекинув глечик. Коли перекинувся той глечик, то з нього вилетіло сім зірок великих і восьма маленька, та й поставали на небі.

Ті зірки звуть Ківш: це душі тих людей, яких дівчина врятувала, а восьма маленька — душа собаки, що перекинув глечик. Вони на небі для того, щоб усі люди бачили, яка щира була та дівчина. А за її щирість пішов дощ у тій країні.